

فصلنامه علمی - پژوهشی گیاه و زیست بوم

سال ۱۰، شماره ۴۰، پاییز ۱۳۹۳

بررسی خصوصیت ضد باکتریایی و ترکیب‌های شیمیایی اسانس حاصل از گیاه آویشن شیرازی (*Thymus eriocalyx*) در منطقه پرسک الشتر- استان لرستان (Ronniger Jalas)

علی آریاپور^{۱*}، کلثوم کرمی^۱، امیر حیدری جمشیدی^۲

چکیده

خانواده نعناییان دارای حدود ۲۰۰ جنس و ۴۰۰۰ گونه گیاهی می‌باشد که جنس آویشن با *Thymus* یکی از آن‌ها می‌باشد. اکثر گیاهان این خانواده دارای اسانس بوده که در صنایع مختلف دارویی، آرایشی و بهداشتی و غذایی کاربرد دارند. جنس آویشن دارای گونه‌های مختلفی در ایران است که در استان‌های مختلف پراکنش دارد. هدف از این مطالعه بررسی ترکیبات موجود در اسانس حاصل از انسان گیاهی های هوایی گونه گیاهی *Thymus eriocalyx* و بررسی اثر ضد میکروبی عصاره گونه مذکور می‌باشد. نمونه‌های گیاهی در سال ۱۳۹۰ از مناطق مختلف منطقه پرسک الشتر از استان لرستان و در مرحله گلدهی از گیاه برداشت شد. نمونه‌ها پس از انتقال به آزمایشگاه در سایه خشک شدند. ابتدا برای مطالعات آناتومیکی از رنگ قهوه‌ای بیسمارک و سبز متیل استفاده شد و سپس اسانس آن به روش تقطیر با آب توسط دستگاه کلونجر استخراج و توسط دستگاه گاز کروماتوگرافی متصل به شناساگر جرمی بررسی و اجزای آن شناسایی شد. همچنین در این پژوهش اثر ضد میکروبی عصاره گونه مورد نظر بر علیه^۴ باکتری گرم مثبت و گرم منفی با استفاده از روش دیسک به کمک محیط کشت مولر هینتون آگار (MAH) و سنجش قطر هاله عدم رشد بررسی شد. در بررسی‌های آزمایشگاهی مشخص شد گونه مورد مطالعه با گونه‌های دیگر در منطقه لرستان با نام‌های *T. kotschyanus* و *T. Lancifolious* از نظر آناتومیکی تفاوت ندارد، نتایج نشان داد که این گونه ۴۵ ترکیب در اسانس خود دارد که در مجموع ۹۵/۸۵ درصد کل اسانس را تشکیل می‌دهند. ترکیبات اصلی آن شامل سیمول^۳ (۲/۲۶ درصد)، کارواکرول^۴ (۵۲/۳۴ درصد)، تیمول^۵ (۱۶/۴۳ درصد)، گاما ترپینین^۶ (۱۰/۸۶ درصد) می‌باشد. نتایج این تحقیق با سایر تحقیقات به لحاظ ترکیبات اصلی موجود در اسانس یکسان بود اما میزان آن‌ها متفاوت است که این تفاوت ممکن است ناشی از اثر عوامل محیطی یا روش‌های برداشت نمونه‌ها بر روی بیوسنتر اسانس باشد که زمان برداشت، مکان، مرحله رشد گیاه، تغییرات آب و هوایی و نیز عوامل منطقه‌ای از جمله آن‌ها است. همچنین نتایج حاصله در خصوص اثر ضد میکروبی نشان داد که عصاره‌های گونه‌ی مورد نظر دارای اثرات ضد باکتریایی می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: آویشن، اسانس، اثرات ضد میکروبی، خصوصیات گیاه شناسی، تیمول

۱- دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد. دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی. گروه مرتعداری. بروجرد. ایران.

۲- سازمان جهاد کشاورزی استان لرستان بخش زراعت و اصلاح نباتات. بروجرد. ایران

* مکاتبه کننده : (aariapour@yahoo.com)

تاریخ دریافت: بهار ۹۱ تاریخ پذیرش: تابستان ۹۲

³-Cymol

⁴-Carvacrol

⁵-Thymol

⁶- γ -terpinene

که در دشت‌ها و اماكن مرطوب می‌رويند اگر در محبيط‌های خشك قرار گيرند، به سرعت تغييراتی از نظر سازش و تطابق با محبيط حاصل می‌کنند تا مقاومت آن‌ها در مقابل تعرق، زياد شود به طوری که برگ‌های آن‌ها پوشیده از کرك می‌شود، يا کناره پهنک برگ‌های آن‌ها به سمت پایین خميدگی حاصل می‌کند و يا روزنه‌ها، به حالت فرو رفته در بشره باقی می‌ماند و يا ممکن است هيپودرم در آن‌ها به صورت كامل کلانشيمی درآيد و يا برگ حالت به نسبت ضخيم و چرمي پيدا کند و حتى سطح آن ممکن است کاهش حاصل نماید به حدی که به کلی از بين بود (زرگري، ۱۳۷۵). نتایج تحقیق (baran et al., 2008),(Gersbash, 2002) و (Buyisile, 2009) نشان داد که در سطح اپيدرم *Prostanthera ovalifolia*, *Schistostephium*, *Salvia argentea* و *eptalobium* برگ گونه‌های، *Salvia argentea* از خانواده نعناء کرك‌های غده‌ای وجود دارد.

آويشن گیاهی است پایا و دارای نمونه‌هایی به اشكال متفاوت و متمايز از يك ديگر، به طوری که در بين آن‌ها پاييه‌هایي با ساقه مدور يا چهارگوش و فرم‌هایي با ريشه‌های نابجا در ناحیه ساقه‌ی خوابیده گیاه با زمین، دیده می‌شود. پاييه‌هایي متعدد آن، به طور غالب به صورت انبوه، سطح زمين محل رویش را فرا می‌گيرد. از مشخصات آن اين است که برگ‌هایي مقابل، کوچک بيضوي، نوك تيز و به درازی يك سانتي متر دارد. گل‌های کوچک آن به رنگ گلی، سفید يا ارغوانی و مجتمع در کناره برگ‌ها است. وضع پراکندگی آن به نحوی است که در اماكن خشك، چمنزارها، مناطق عاري از درخت، تپه‌های شنی و آبرفت‌های نواحي مختلف اروپا به خصوص منطقه مدiterانه و همچنین در برخی نقاط آسيا، مانند قفقاز، سibirی در آفريقا و آمريکاي شمالی می

مقدمه

استفاده از گیاهان اسانس‌دار در ايران از سابقه طولاني برخوردار می‌باشد و اسانس‌ها به دليل نقشي که می‌توانند در داروها داشته باشند دارای اهميت زيادي هستند. لذا شناسايي دقيق و بررسی اکولوژيك مجموعه گونه‌های گیاهان دارويي، صنعتي و اسانس‌دار که بسته به شرایط اقليمي، اکولوژيك هر منطقه، از تنوع و غنای گونه‌ای متفاوتی برخوردار است، ضروري می‌باشند. اسانس‌ها که تركيبات معطر گیاهی می‌باشند با داشتن اثرات ضد ميكروبی، ضد قارچی، ضد ويروسی، ضد التهابی، ضد سرطانی، راه‌كارهای ويزه‌ای را در طب گیاهی گشوده‌اند. عفونت‌های ميكروبی تهدید جدي برای سلامتی انسان‌ها بوده و در طول تاريخ همواره باعث به مخاطره افتادن جان افراد شده است. لذا انسان همواره به دنبال مواد و داروهایي بوده است که باعث بهبود بيماري و کاهش اثرات آن می‌شود. در سال‌های اخير با پيشرفت دستگاهها و روش‌های اندازه‌گيري و شناسايي تركيبات شيميايی اسانس‌ها، گستره پژوهشی اين دسته از مواد، چشم‌انداز نوينی یافته است. از آن جايی که گیاهان مفید دارويي در کشور فراوان می‌رويد، بررسی تركيبهای موثره اين گیاهان و اثرات دارويي آن‌ها می‌تواند گامی مثبت در شناسايي و استفاده بهينه از اين ثروت ملي با ارزش باشد. با توجه به كاربردهای مختلف اسانس‌ها شناسايي اجزای تشکيل دهنده آن‌ها، می‌تواند در استفاده اختصاصي و بهينه رهمنمون باشد که با توجه به اهميت اين چنین گیاهانی ضرورت دارد مطالعات جامعی از جنبه‌های مختلف اکولوژيك در مورد آن‌ها انجام شود (حسيني بمرود، ۱۳۸۴). عده زيادي از گیاهان تيره نعناع، سريع تحت تاثير شرایط متفاوت محيط زندگی قرار می‌گيرند مانند آنکه انواعی از آن‌ها

مشخص شد که ترکیبات شاخص این گیاه تیمول $63/8$ درصد، بتاکاربوفیلن $13/3$ درصد و سیسیسابین هیدروکساید $8/1$ درصد می باشند. طی مطالعاتی که روی گیاه *Eremosta chyspulvinaris* از تیره نعناع، انجام گرفت سه نوع آنتیاکسیدان glycosides phenyl, ethanoil, و *T. eriocalyx* در ریزوم این گیاه شناسایی شدند. قوی اسانس برخی از گیاهان تیره نعناع از جمله (karman *et al.*, 2001) اثرات باکتریواستاتیکی استافیلولکوک طلایی بررسی کردند. در تحقیق (Miguel *et al.*, 2003) بر روی اسانس گونه *T. caespititius*، آلفا تریپینئول، لینالول، استات لینالیل و 8 و 1 سینئول به عنوان ترکیب‌های شاخص گونه‌ی مذکور شناخته شد. نتیجه پژوهش (Emin, 2004) بر روی فعالیت ضد میکروبی *Micromeria ciliata* بر روی چند باکتری و یک مخمر به عنوان عوامل به وجود آورده عفونت در انسان نشان داد که اسانس این گیاه دارای خواص ضد میکروبی می‌باشد. (نیک‌آور و همکاران، ۲۰۰۵) در مطالعه‌ای که بر روی اسانس اندام هوایی گیاه *T. daenensis* انجام دادند، ترکیبات شاخص این گونه را تیمول 47 درصد، پی سیمن $6/5$ درصد، بتا کاربوفیلن 38 درصد و متیل کارواکرول $3/6$ درصد اعلام نمودند. (نیک‌آور، ۲۰۰۵) در بررسی دیگری در همان سال بر روی اسانس اندام هوایی گیاه *T. kotschyanus* درصد، کارواکرول $33/9$ درصد، گاما‌تری‌نن $8/2$ درصد، درصد و پی سیمن $7/3$ درصد به عنوان ترکیبات شاخص این گونه می‌باشند. در مطالعه‌ی دیگری توسط (ابراهیمی و همکاران، ۲۰۰۸) که در مورد اسانس اندام هوایی گیاه *T. carmanicus* صورت گرفت، کارواکرول، پی سیمن، گاما‌تری‌بن، تیمول و

روید. گل‌های آن در فروردین تا اوایل پاییز به تناسب شرایط محل رویش ظاهر می‌شود (دوازده امامی و همکاران، ۱۳۸۷). در اسانس آویشن متیل کاویکول، سینئول، و بورنئول نیز وجود دارد. ترکیبات موجود در آویشن دارای خواص ضد عفونی کننده، خلط آور، ضد میکروب، ضد قارچ، تونیک و ضد انگل هستند. انواع آویشن در درمان سرفه، به عنوان ضد نفخ، تقویت کننده دستگاه هاضمه و آرام‌بخش به کار می‌رود. در صنایع غذایی در انواع پیتزا و مانند آن به عنوان یک طعم دهنده به کار می‌رود (کشفی بناب، ۱۳۸۹). رویکرد جهانی به استفاده از گیاهان دارویی و ترکیب‌های طبیعی در صنایع دارویی، آرایشی-بهداشتی و غذایی و به دنبال آن توجه مردم، مسئولین و صنایع داخلی به استفاده از گیاهان دارویی و معطر نیاز مبرم به تحقیقات پایه‌ای و کاربردی وسیعی را در این زمینه نمایان می‌سازد. گیاهان دارویی یکی از منابع بسیار ارزشمند در گستره وسیع منابع طبیعی ایران هستند که در صورت شناخت علمی، کشت، توسعه و بهره‌برداری صحیح می‌توانند نقش مهمی در سلامت جامعه، اشتغال‌زایی و صادرات غیرنفتی داشته باشند. در بررسی به عمل آمده برروی خواص ضد میکروبی عصاره‌های *S. sclarea*, *S. officinalis* مشخص شد که عصاره‌های آبی این گیاهان باروش اندازه‌گیری قطر هاله مهار رشد، تنها بر باکتری *S. aureus* اثر باکتری‌کشی داشته اما عصاره‌های متانولی این گیاهان بر روی همه باکتری‌ها و برخی قارچ‌های مورد آزمایش اثر مهار شده داشتند. عصاره‌های متانولی در مرحله زایشی گیاه خواص ضد میکروبی داشتند و حداقل غلظت بازدارندگی برای عصاره‌های متانولی بر باکتری‌ها حدود 50 mg/ml است (میرزا و همکاران، ۱۳۷۸). در بررسی انجام شده توسط (فکور و همکاران، ۱۳۸۶) بر روی اسانس گیاه

گیاهی وجود دارد که بیشترین آن‌ها به ترتیب در برگ‌ها Limonene و β -Pinene، α -Pinene و Palmitic acid، α -Pinene و Spathulenol می‌باشد.

هدف از این پژوهش معرفی گیاه *Thymus eriocalyx* به عنوان گیاه دارویی که در استان لرستان پراکنده شده، بررسی میزان اسانس و شناسایی مواد تشکیل دهنده اسانس گونه مذکور، مطالعه ساختارهای ترشح کننده اسانس در گیاه مورد مطالعه که می‌تواند در نحوه استخراج و بهره-برداری‌های بعدی از این گیاهان راه گشا باشد و همچنین بررسی اثرات ضد میکروبی احتمالی گیاه مورد مطالعه، که می‌تواند به عنوان جایگزین آنتی بیوتیک‌های سنتتیک معرفی شود. بر این اساس تجزیه و شناسایی ترکیبات اسانس گونه‌ی *Thymus eriocalyx* همچنین ساختارهای ترشح کننده اسانس، و بررسی اثرات میکروبی، مورد تحقیق قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

جمع‌آوری گیاه مورد بررسی

گونه از منطقه‌ی پرسک *Thymus eriocalyx* الشتر، در استان لرستان از فروردین ماه تا تیرماه سال ۱۳۹۰ در مراحل مختلف رویشی قبل از گلدهی، زمان گلدهی و بعد از گلدهی جمع‌آوری گردید و پس از جمع‌آوری جهت شناسایی به موسسه جنگل‌ها و مراتع کشور منتقل نموده و شناسایی و نامگذاری شد. بعد از شناسایی گونه‌ی مذکور، اقدامات بعدی شامل جمع‌آوری، بررسی مورفولوژیکی، خشک کردن و آماده کردن نمونه‌ها جهت اسانس گیری و آنالیز مواد موثره انجام گرفت.

بورئول به عنوان ترکیبات اصلی اسانس گیاه شناسایی شدند. همچنین تحقیقات به عمل آمده در مورد این گونه بروی هفت باکتری گرم مثبت و یک باکتری گرم منفی با استفاده از روش دیسک و حداقل غلظت بازدارندگی نشان داد که فعالیت ضد میکروبی حدود ۱۵mg/ml /۵. می‌باشد. همچنین فعالیت ضد میکروبی بر روی ۲ باکتری باسیلوس سابتیلوس و پزو دوموناس، آئروزینوزا بیشترین حد را داشته است. تحقیقات (Bounatriou, 2007) بروی گیاه *Thymus capitatus* نشان داد که گونه مذکور علاوه بر فعالیت آنتی‌اکسیدانی دارای اثرات ضد میکروبی بروی باکتری‌های باسیلوس سراوس گونه سالمونلا، لیستریا اینوکوا، سوش استافیلوکوکوس اورئوس و یک شکل مقاوم اس اورئوس می‌باشد که خصوصیات ضد میکروبی با آنتی بیوتیک مصنوعی مقایسه گردیده و فعالیت‌های آنتی باکتریال بالاتر در مراحل گلدهی و پس از گلدهی مشاهده گردید. در تحقیقی که توسط (Maria, C. Rota et al., 2008) بر روی سه گونه آویشن با *Thymus vulgaris*، *Thymus zygis* و *Thymus hyemalis* انجام گرفت، مشخص شد که تیمول، لینالول، و کارواکرول ماده موثر اصلی موجود در این گونه‌ها می‌باشد. همچنین در این پژوهش فعالیت ضد میکروبی سه گونه برای کنترل رشد و بقاء ۱۰ میکرووارگانیسم بیماری‌زا مورد بررسی قرار گرفت و نتایج حاصل نشان داد که ترکیبات موثره سه گونه‌ی مذکور دارای خصوصیات ضد میکروبی بوده و منبعی بالقوه از اجزای ترکیبی آنتی باکتریال برای صنعت تغذیه می‌باشند. تحقیق (متقی نژاد و همکاران، ۱۳۸۹) در خصوص شناسایی ترکیبات موجود در اسانس اندام‌های هوایی گیاه *L.Sambucus ebulus* در منطقه رامسر نشان داد که در برگ‌ها ۱۵ و گل‌ها ۱۹ ترکیب

اثر پخش شده و نمونه پس از انتشار بین آن دو، از مرحله مایع خارج می‌گردد. حلال مورد استفاده برای اجسام مختلف جذب متفاوتی داشته، بنابراین در گاز حامل ترکیب‌ها به طور جداگانه از ستون خارج گردیده و پس از وارد شدن در دتکتور ثبت می‌شوند. تشخیص اجزایی به دست آمده از روی زمان بازداری آن‌ها صورت می‌گیرد. به این ترتیب هر جسمی RT ثابتی دارد و با در دست داشتن استانداردهایی از اجزای سازنده انسان‌ها عملاً تشخیص داده می‌شود.

مشخصات و برنامه دمایی دستگاه GC و GC/MS استفاده شده در این تحقیق

انسان حاصل از گونه Thymus در مرحله گلدهی به یک دستگاه در شرایط مشابه و یکسان تزریق شد. انسان گیاه مورد نظر پس از آماده‌سازی، به دستگاه GC/MS تزریق گردید تابعه ترکیب‌های تشکیل دهنده آن‌ها مشخص شود. دستگاه گاز Agilent کروماتوگرافی استفاده شده از نوع ۶۸۹۰ با ستون به طول ۳۰ متر، قطر داخلی ۰/۲۵ میلی متر و ضخامت لایه ۰/۰۲۵ میکرومتر از نوع HP-5MS بود. برنامه دمایی ستون به این نحو تنظیم گردید: دمای ابتدایی آون ۵۰ درجه سانتی‌گراد و توقف در این دما به مدت ۵ دقیقه، گرادیان حرارتی ۳ درجه سانتی‌گراد در هر دقیقه، افزایش دما تا ۲۴۰ درجه سانتی‌گراد با سرعت ۱۵ درجه در هر دقیقه، افزایش دما تا ۳۰۰ درجه سانتی‌گراد و سه دقیقه توقف در این دما. دمای اتاک تزریق ۲۹۰ درجه سانتی‌گراد بود و از گاز هلیوم به عنوان گاز حامل با سرعت جريان (فلو) ۰/۸ میلی لیتر در دقیقه استفاده گردید. طیف نگار حرموی مورد استفاده مدل ۵۹۷۳ Agilent با ولتاژ یونیزاسیون ۷۰ الکترون ولت، روش یونیزاسیون EI و دمای منبع یونیزاسیون ۲۲۰ درجه سانتی‌گراد بود. شناسایی طیف‌ها به کمک

تهیه انسانس

جهت بررسی تشریحی گونه مورد بررسی و مطالعه آزمایشگاهی، ابتدا از بخش‌های مختلف مثل ساقه و برگ به روش دستی و با استفاده از یونولیت و تیغ از هر یک از قطعات به صورت جداگانه برش‌های عرضی نازک تهیه شد. برش‌های حاصله را داخل صاف کن موجود روی شیشه ساعت برچسب دار حاوی آب مقطر به طور جداگانه قرار داده شد. بعد از اتمام برش‌گیری، برش‌های گرفته شده را پس از رنگبری و خنثی‌سازی با رنگ‌آمیزی مضاعف، رنگ‌آمیزی انجام شد. برای تهیه انسانس از روش تقطیر با آب توسط کلونجر استفاده شد.

شناسایی ترکیب‌های شیمیایی انسانس

انسان حاصل با روش‌های کروماتوگرافی گازی تجزیه‌ای (GC) و کروماتوگرافی گازی متصل به طیف‌نگار جرمی (GC/MS) مورد بررسی قرار گرفت. در این روش انسانس استخراج شده از گیاه مورد مطالعه توسط تقطیر با آب، به دستگاه GC/MS تزریق شده و مواد متشکله بر اساس نقطه جوش و قطبیت در طول یک ستون بلند ۳۰ متری از یکدیگر جدا شدند. در تمامی طیف‌های داده شده GC/MS از روی الگوی خروج آلکان‌های نرمال و شاخص بازداری طیف‌ها، اندیس کواتس برای تک تک پیک‌ها محاسبه شد که با تطبیق آن‌ها با کتاب و مراجع مقایسه چهره طیف‌ها با اطلاعات کتابخانه‌ای کامپیوتری Adams, Wiley 275 و کتاب (Adams, 2004) و دیگر منابع، طیف‌های مربوط به هر جسم تفسیر و ترکیب‌های تشکیل‌دهنده انسانس و فرمول شیمیایی آن‌ها شناسایی شد (Davies, 1990) و (Adams, 2004). اساس کار GC مرحله ساکن به صورت یک فیلم نازک روی یک جسم جامد بی

اتانولی در نظر گرفته شد. دیسک‌های کاغذی استریل آنتی بیوگرام در سطح پلیت به عنوان عامل کنترل مثبت، قرار گرفت. در هر پلیت از سه آنتی بیوگرام با فاصله مناسب استفاده شد. بعد از قرار دادن دیسک‌ها در داخل هر پلیت به کمک میکروپیپت استریل حدود ۱۴۰ لاندا (میکرو لیتر) از عصاره‌های متانولی و اتانولی تهیه شده از هر کدام، به طور جداگانه به دیسک‌های موجود در هر پلیت اضافه شد. در این تحقیق از اتانول و متانول به عنوان کنترل منفی (شاهد) استفاده شد. بعد از انجام مراحل بالا درب پلیت‌ها با پارافیلم بسته شد و سپس در داخل انکوباتور با 37° جهت رشد باکتری‌ها گذاشته شد. بعد از ۲۴ ساعت پتری‌ها بررسی شدند و بار دیگر ۱۲ ساعت جهت اطمینان از پیشروی یا عدم پیشروی قطره‌های عدم رشد، پلیت‌ها دوباره به داخل انکوباتور برگردانده شدند. ۱۲ ساعت بعد برای مشاهده هاله‌های عدم رشد، پلیت‌ها مجدداً بازبینی شدند. سپس با استفاده از کولیس قطره‌های مناطق عدم رشد اندازه‌گیری شدند و در پایان کار از پلیت‌ها توسط دوربین دیجیتالی عکس تهیه شد.

نتایج بررسی برگ گیاه

در برش عرضی برگ اپیدرم رویی و زیرین مشاهده شد که بر روی آن‌ها کرک‌های ترشحی و غیر ترشحی مشاهده گردید تراکم کرک‌ها بسته به مراحل مختلف رشد و نوع بافت‌ها به نظر متفاوت می‌باشد به طوری که کرک‌ها در سطح زیرین بیشتر از سطح فوقانی می‌باشد (شکل ۱).

شاخص بازداری آن‌ها و مقایسه آن با شاخص‌های موجود در کتب مرجع و مقالات و با استفاده از طیف‌های جرمی ترکیبات استاندارد و استفاده از اطلاعات موجود در کتابخانه کامپیوتری صورت گرفت.

بررسی اثرات ضد میکروبی عصاره گونه‌های مورد مطالعه

در این مطالعه اثرات ضد میکروبی عصاره‌ی گیاه از روش انتشار در آگار توسط دیسک کاغذی برای عصاره‌ها و از روش دیسک کاغذی جهت آنتی بیوگرام‌ها استفاده شد.

روش تهیه محلول میکروبی جهت تلقیح به آگار روشی که به طور معمول برای تهیه شیرابه میکروبی توصیه می‌شود، تلقیح به آگار نام دارد. در این بالوپ استریل قسمت فوقانی ۴ تا ۵ کلنسی مجرزا با صفات شکلی مشابه را به لوله آزمایش محیط محیط کشت مایع مناسب منتقل می‌نمایند. محیط مایع یاد شده را در انکوباتور 37° درجه قرار می‌دهند و سپس کدورت آن را با محلول استاندارد سولفات باریم در لوله شماره ۰/۵ مک فارلن برابر می‌کنند. به این ترتیب شیرابه میکروبی از گونه نامبرده به تعداد ۳ تکرار تهیه گردید و آن‌ها به محیط کشت مولر هینتون آگار منتقل شدند. سوش‌های میکروبی استاندارد به کار رفته در این پژوهش شامل:

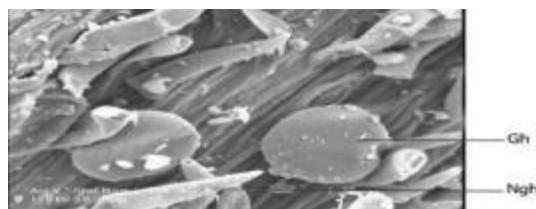
Staphylococcus aureus ATCC 5115
Escherichia coli ATCC 35218
Pseudomonas aeruginosa ATCC 2785
 β -streptococcos

دیسک‌های آنتی بیوگرام به کار رفته عبارت هستند از: ۱-پنی‌سیلین ۲-جنتامایسین ۳-سفازولین ۴-نورفلوکساسین

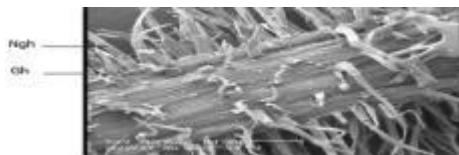
در این تحقیق غلظت‌های مختلف ۲۰، ۴۰، ۶۰، ۸۰، ۱۰۰ عصاره متانولی و غلظت ۱۰۰ عصاره

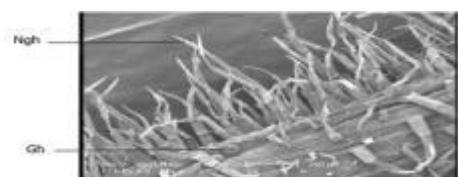
شکل ۴: برش عرضی ساقه با *Thymus eriocalyx* با بزرگنمایی $400\times$. Phl: آوند آبکش، Xyl: آوند چوب، C: پوست، Ep: اپیدرم

شکل ۱: تصویر برگ *Thymus eriocalyx* با میکروسکوپ الکترونی SEM. Gh: کرک غیر ترشحی، Ngh: کرک ترشحی ساقه گیاه

شکل ۵: تصویر ساقه با *Thymus eriocalyx* با میکروسکوپ الکترونی SEM. Ngh: کرک غیر ترشحی، Gh: کرک ترشحی

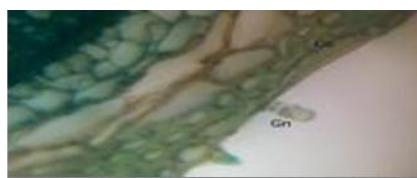

شکل ۶: تصویر ساقه با *Thymus eriocalyx* با میکروسکوپ الکترونی SEM. Ngh: کرک غیر ترشحی، Gh: کرک ترشحی

بررسی ترکیبات شناخته شده در انسانس گیاه در مرحله گلدهی

در بررسی‌های انجام شده و با توجه به زمان بازداری ترکیب‌ها، اندیس بازداری کواتس، طیف جرمی و مقایسه‌ی این پارامترها با ترکیبات استاندارد، ۴۳ ترکیب در انسانس آن شناخته شده که در مجموع ۹۸/۲۸ درصد کل انسانس را تشکیل می‌دهند. ترکیبات اصلی آن شامل Thymol (٪۳۲/۳۳)، Cymol (٪۴۲/۶۰)، Carvacrol (٪۴۲/۶۰)، Borneol (٪۰/۰۵)، γ -terpinene (٪۰/۳) و (٪۰/۱۲) می‌باشد (جدول ۱). شکل ۷ طیف *Thymus* کروماتوگرام گازی انسانس اندام هوایی *eriocalyx* در مرحله گلدهی را نشان می‌دهد.

در آزمایش برش عرضی ساقه جوان این گونه، شکل آن چهارگوش به نظر آمد در حالی که در گونه‌های مسن ساقه‌ها مدور و پوشیده از کرک بود. به علاوه در برش عرضی ساقه اختصاصات تشریحی زیر مشاهده شد. اپیدرم شامل یک ردیف سلول مستطیل شکل که از خارج به داخل تحدب داشته و جدار خارجی آن کوتینی شده است. بر روی اپیدرم کرک‌های ترشحی از نوع پایه کوتاه یا پایه بلند و ساده و کرک‌های غیر ترشحی فراوان از نوع پوششی و ساده مشاهده شد که از رشته‌های دو یا سه سلولی تشکیل شده بودند (شکل ۲ الی ۵).

شکل ۲: برش عرضی ساقه با بزرگنمایی $400\times$. Gh: کلانشیم، Col: کرک ترشحی

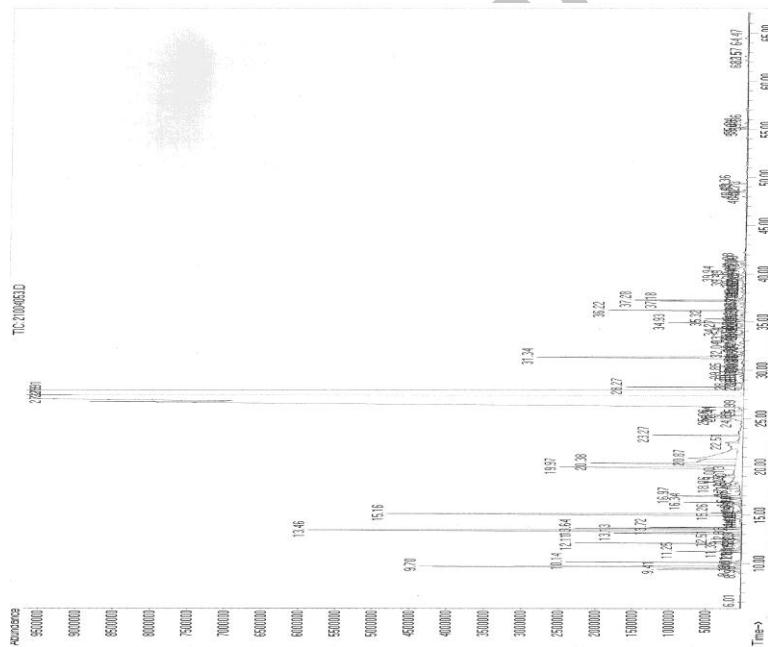

شکل ۳: برش عرضی ساقه با بزرگنمایی $400\times$. Phl: آوند آبکش، Xyl: آوند چوب، M: مغز

جدول ۱: مواد شناسایی شده اسانس گونه *Thymus eriocalyx* در مرحله گلدهی

ردیف	نام ترکیب	کواتس	درصد	اندیس
۱	α-Thujene	۹۱۶	۰/۳۹	
۲	α-Pinene	۹۲۶	۱/۵۹	
۳	Comphene	۹۶۱	۰/۶۹	
۴	Sabinene	۹۷۰	۰/۰۲	
۵	β-Pinene	۹۶۷	۰/۲۴	
۶	3-Octanone	۹۸۰	۰/۱۰	
۷	β-Myrcene	-	۰/۸۱	
۸	3-Octanol	۹۹۲	۰/۰۰۴	
۹	Phellandrene	۱۰۰۰	۰/۱۳	
۱۰	Δ-3-Carene	۱۰۰۶	۰/۰۵	
۱۱	α-Terpinene	۱۰۲۳	۰/۹۰	
۱۲	Cymol	-	۴/۰۵	
۱۳	1.8-Cineol	۱۰۰۹	۰/۸۰	
۱۴	Limonene	۱۰۲۵	۰/۲۸	
۱۵	Cis-Ocimene	۱۰۳۳	۰/۰۱	
۱۶	β-Ocimene Y	۱۰۳۹	۰/۰۳	
۱۷	γ-Terpinene	۱۰۳۶	۳/۰۰	
۱۸	Cis-Sabinene hydrate	۱۰۶۹	۰/۱۱	
۱۹	α-Terpinolene	۱۰۸۹	۰/۲۲۱	
۲۰	Cis-beta-Terpineol	۱۱۴۴	۰/۰۷۱	
۲۱	Linalool	۱۰۹۸	۰/۳۷	
۲۲	Trans-Sabinene hydrate	۱۰۶۴	۰/۰۶	
۲۳	Comphor	۹۶۱	۰/۱۴	
۲۴	Borneol	۱۱۶۶	۲/۱۲	
۲۵	4- Terpineol	۱۱۸۷	۱/۶۵	
۲۶	Carvacrol methyl ether	۱۱۴۴	۰/۳۹	
۲۷	Thymol	۱۲۶۷	۴۲/۶۰	
۲۸	Carvacrol	۱۲۹۹	۳۲/۳۳	
۲۹	Piperitone	۱۲۵۲	۰/۳۹	
۳۰	Ylangene	۱۳۶۸	۰/۰۱	
۳۱	α-Copaene	۱۳۷۲	۰/۰۴	

۰/۱۲	۱۳۸۲	β -Borbonene	۳۲
۰/۰۲	۱۳۵۱	Methyleugenol	۳۳
۱/۷۲	۱۴۱۴	Trans-Caryophyllene	۳۴
۰/۰۵	۱۴۱۴	α -Caryophyllene	۳۵
۰/۰۴	۱۴۹۱	Valencene	۳۶
۰/۰۴	۱۴۷۹	Germacrene D	۳۷
۰/۱۷	۱۴۰۶	α -Gurjunene	۳۸
۰/۳۹	۱۵۱۱	β -Bisabolene	۳۹
۰/۲۰	۱۵۲۶	Δ -Cadinene	۴۰
۰/۸۲	۱۵۱۷	Cis-alpha-Bisabolene	۴۱
۰/۴۱	۱۵۸۹	Spathulenol	۴۲
۰/۵۲	۵۹۶	Caryophyllene oxide	۴۳

شكل ۷: طیف کروماتوگرام گازی اسانس اندام هوایی *Thymus eriocalyx* در مرحله گلدهی

عصاره مтанولی با غلظتهای مختلف ۱۰۰، ۸۰، ۶۰، ۴۰، ۲۰، اتانول و مтанول بوده است. بیشترین اثر ضد باکتریایی بر علیه اشرشیاکلی به ترتیب مربوط به نورفلوکسازین، سفازولین، جنتامایسین، عصاره اتانولی و مтанولی با غلظت ۱۰۰ و کمترین اثر ضدباکتریایی مربوط به پنیسیلین، عصاره مтанولی با غلظتهای مختلف ۸۰، ۶۰، ۴۰، ۲۰، اتانول و مтанول بوده است. بیشترین اثر ضدباکتریایی بر علیه سودوموناس آئروژینوزا به ترتیب مربوط به سفازولین، پنیسیلین، جنتامایسین، عصاره اتانولی با غلظت ۱۰۰، عصاره مtanولی با غلظت ۸۰ و کمترین اثر مربوط به عصاره مtanولی با غلظت ۶۰ و با غلظت ۸۰ کمترین اثر مربوط به نورفلوکسازین، عصاره مtanولی با غلظتهای ۶۰، ۴۰، ۲۰، اتانول و مtanول بوده است (شکل ۸ الی ۱۰).

نتایج حاصل از بررسی اثرات ضد باکتریایی عصاره مtanولی و اتانولی

بررسی‌های تجزیه واریانس و آزمون دانکن نشان داد که بین اثرات ضد باکتریایی عصاره اتانولی و مtanولی این گیاه و شاهدها و برخی از آنتی بیوتیک‌ها تفاوت معنی‌دار وجود دارد (جدول ۲). بیشترین اثر ضد باکتریایی بر علیه باکتری استافیلوکوکوس اورئوس به ترتیب مربوط به سفازولین، جنتامایسین، پنیسیلین، عصاره اتانولی با غلظت ۱۰۰، عصاره مtanولی با غلظت ۸۰، ۶۰، ۴۰ و کمترین اثر مربوط به عصاره مtanولی با غلظت ۲۰، نورفلوکسازین، اتانول و مtanول بوده است. بیشترین اثر ضد باکتریایی بر علیه بتااسترپتوکوکوس به ترتیب مربوط به نورفلوکسازین، جنتامایسین، پنیسیلین، سفازولین و کمترین اثر مربوط به عصاره اتانولی با غلظت ۱۰۰.

جدول ۲: مقایسه میانگین قطر هاله (میلی‌متر) عصاره *Thymus eriocalyx* در

تیمارهای مختلف میکروبی

تیمار	عصاره	تیمار	هاله در تیمار	میانگین قطر هاله در تیمار			
متانولی با غلظت ۱۰۰				e.	c ₇ /۰.۸	e ₇ /۵۰	e ₇ /۰.۳
متانولی با غلظت ۸۰				e.	d.	f.	f.
متانولی با غلظت ۶۰				e.	d.	f.	b ₆ /۲۰
متانولی با غلظت ۴۰				e.	d.	f.	d ₈ /۱۰
متانولی با غلظت ۲۰				e.	d.	f.	e ₆ /۷۸
اتanolی با غلظت ۱۰۰				e.	c ₈ /۲۸	d ₁ ۰/۶۸	d ₉ /۵۱
جنتامایسین				b ₂ ۵/۴۰	b ₁ ۸/۴۰	c ₁ ۸/۱۰	c ₁ ۱/۶۹
سفازولین				d ₁ ۶/۲۹	d.	b ₂ ۱/۷۹	a ₁ ۹/۷۱
نورفلوکسازین				a _۳ ۰/۰۲	a _۳ ۰/۰۱	a _۴ ۱/۲۰	f.
پنیسیلین				c _۲ ۰/۷۰	d.	f.	b _۱ ۵/۶۰

کوتیکول را می‌توان عاملی جهت جلوگیری از ورود به داخل بافت‌های زیرین و خروج آب از گیاه دانست، بافت کلانتیم موجود در زوایای ساقه چهارگوش این گونه باعث استحکام ساقه شده تا بتواند حالت طبیعی در افراشتگی خود را حفظ کند ساختار و تراکم کرک‌ها در قسمت‌های مختلف برگ کاملاً متفاوت بوده این مسئله بیان کننده این است که کرک‌ها در مراحل مختلف نمو یک برگ پدید می‌آیند. کرک‌های ترشحی همزمان با رشد کامل و بزرگ شدن برگ حاصل شده و از انسانس انباسته می‌شوند (هی، ۱۳۷۹). تراکم روزنه‌ها در سطح زیرین گیاه نسبت به سطح بالایی برگ بیشتر بود با توجه به نوع گیاه و محل رویش آن این مسئله برای گیاه مزایای زیادی دارد که می‌توان گفت: ۱- باعث افزایش سطح برگ جهت دریافت نور بیشتر می‌شود ۲- در اثر رسوب موادی مثل گرد و غبار بسته نمی‌شوند ۳- در معرض مستقیمتابش نور خورشید نبوده بنابراین تبخیر آب از سطح بالایی برگ کمتر شده است وجود انواع کرک‌های ترشحی و غیرترشحی در برگ با محل رویش و نحوه زیست آن‌ها ارتباط دارد زیرا با تولید انسانس باعث جذب حشرات و گرده افسانی شده و با داشتن کرک‌های غیرترشحی از تبخیر آب جلوگیری می‌شود، بنابراین می‌توان اذعان کرد که نحوه توزیع کرک‌های ترشحی و غیرترشحی در سطح برگ‌های این گیاهان به احتمال زیاد به منشأ گیاه بستگی دارد (امید بیگی، ۱۳۷۶). در قسمت رویی برگ کرک‌های غیر ترشحی فراوان‌ترند تا بسته به شرایط محیط از گیاه محافظت کنند وجود پارانشیم نرده‌ای در سطح رویی و زیرین برگ روشی برای مبارزه با کم آبی محیط می‌باشد و یکی از سازش‌هایی است که تعرق را در گیاهان کاهش می‌دهد، کرک ترشحی از نوع ساده و چند سلولی و پوششی مشاهده شد.

در مطالعه‌ای که توسط (Gersbach, 2002) بر روی گیاه *Prostanthera ovalifolia* انجام شد در سطح برگ این گیاه کرک‌های غده‌ای مشاهده شد که کرک‌ها شامل سلولهای پایه در اپیدرم، یک سلول ساقه با

در آزمون دانکن میانگین‌هایی که دارای حرف مشترک در هر ستون هستند، بر مبنای آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵/۰ تفاوت معنی‌داری ندارند و در نتیجه در یک گروه قرار می‌گیرند.

شکل ۸: اثر ضد میکروبی عصاره متانولی گیاه *T. Lancifolius* سمت چپ، با *T. eriocalyx* سمت راست بر روی باکتری گرم مثبت استافیلوكوکوس

شکل ۹: اثر ضد میکروبی عصاره اتانولی گیاه *T. eriocalyx* سمت راست، با *T. lancifolious* سمت چپ بر روی باکتری گرم منفی اشرشیاکلی.

شکل ۱۰: اثر ضد میکروبی عصاره اتانولی گیاه *T. kotschyanus* سمت چپ، با *T. eriocalyx* سمت راست بر روی باکتری گرم مثبت استافیلوكوکوس اورئوس.

بحث و نتیجه‌گیری
تفسیر نتایج حاصل از بررسی‌های آناتومیکی
گونه مورد مطالعه

در بررسی ساقه گونه مورد نظر، در سطح خارجی اپیدرم لایه‌ی کوتیکول حاوی کوتین مشاهده شد با توجه به ارتفاع و کوهستانی بودن محل رویش وجود لایه

کارواکرول ۳۳/۹ درصد، گاما ترپی نن با ۱۰/۸۶ درصد می باشد که بیشترین درصد ترکیبات مربوط به تیمول می باشد از مقایسه ترکیبات فوق با ترکیبات اصلی شناخته شده در اسانس *T. eriocalyx* که وجود تیمول با بیشترین درصد (۴۲/۶۰ درصد) کارواکرول ۳۲/۳۳ و گاما ترپی نن ۳ درصد جزء ترکیبات شاخص می باشند که مشابه تحقیق (Nickavar et al., 2005) می باشد و با نتایج این تحقیق همسوی دارد. در مطالعه (Nejad-Ebrahimi et al., 2008) که در مورد *T. carmanicus* اسانس اندام هوایی گیاه صورت گرفت، کارواکرول، پی سیمن، گاما ترپی نن، تیمول و بورنئول به عنوان ترکیبات اصلی اسانس گیاه شناسایی شدند که نشان از مشابهت این ترکیبات با گونه بکار رفته در این تحقیق دارد. در مطالعه دیگری که توسط (Safaei-ghomi T. 2009) بر روی اسانس گیاه *carmanicus* انجام گرفت ترکیبات شاخص این گیاه کارواکرول ۸۵/۹ درصد، تیمول ۳/۳ درصد، سیمن ۳/۲ درصد، گاما ترپی نن ۱/۸ درصد و بورنئول ۱/۳ درصد بودند، که در این مورد نیز با نتایج به دست آمده در این تحقیق از نظر ترکیبات شاخص همسوی دارد. در این پژوهش نیز ترکیب آلفا ترپینئول، لینالول و او۱ سینئول به عنوان ترکیبات شاخص در مرحله گلدهی شناسایی شد و با نتایج تحقیق (Miguel et al., 2003) بر روی اسانس گیاه *T. caespititius* که آلفا ترپینئول، لینالول، استات لینالیل و او۱ سینئول به عنوان ترکیب‌های شاخص گونه‌ی یاد شده معرفی شدند مطابقت دارد. در بررسی دیگری که توسط (Maria, C. Rota et al., 2008) مطابقت دارد. در بررسی گونه (بر روی، گونه *T. hymalis* *T. vulgaris* *T. zygis*) انجام گرفت مشخص شد که در گونه *zygis* تیمول، در *vulgaris* تیمول و لینالول و در گونه‌ی *hymalis* تیمول، لینالول و کارواکرول به عنوان

دیواره کوتینی شده و یک سر ۱۶ سلوی بودند که از نظر ساختار کرک‌های غده‌ای با مشاهدات این تحقیق مشابه است. در مطالعه دیگری که توسط (Baran et al., 2008) در کشور ترکیه بر روی گیاه *Salviaargentea* انجام شد، در سطح اپیدرم برگ این گیاه کرک‌های غده‌ای مشاهده شد که از نظر شکل ظاهری با نتایج این تحقیق همسوی دارد. در بررسی انجام شده توسط بویسیلی در سال ۲۰۰۹ بر روی *Schistostephium heptalobium* مشخص شد که کرک‌های غده‌ای در این گیاه چند سلوی و دارای یک کیسه که بواسیله کوتیکول پوشیده شده، و کرک‌های غیر غده‌ای دو و سه سلوی با پایه لوله‌ای شکل هستند که این مشاهدات با نتایج این تحقیق همسوی دارد.

تفسیر نتایج حاصل از بررسی ترکیبات اصلی شناخته شده در اسانس *Thymus eriocalyx* در مرحله گلدهی

در بررسی انجام شده توسط (فکور و همکاران، ۱۳۸۶) بر روی اسانس گیاه *T. eriocalyx* مشخص شد که ترکیبات شاخص این گیاه تیمول ۶۳/۸ درصد، بتاکاریوفیلن ۱۳/۳ درصد و سیس سابینن هیدروکساید ۸/۱ درصد می باشند از مقایسه ترکیبات فوق با ترکیبات اصلی شناسایی شده در اسانس گونه مورد مطالعه در این تحقیق مشخص شد که ترکیب تیمول با بیشترین درصد و ترکیب سیس سابینن هیدروکساید مشابه ترکیبات اصلی گونه مورد مطالعه می باشد. در مطالعه‌ای (Nickavar et al., 2005) که بر روی اسانس *T. daenensis* اندام هوایی گونه‌های *T. kotschyanius* انجام گرفت مشخص شد ترکیبات شاخص این گونه‌ها تیمول با ۴۷ درصد و ۳۸/۶، پی سیمن ۶/۵ درصد و ۷/۳ درصد در دو گونه، و در *daenensis* بتا کاریوفیلن ۳۸ درصد، متیل کارواکرول ۳/۶ درصد و در *kotschyanius*

T. نیز عصاره‌های متنالوی و اتنالوی گیاه *kotschyanus* دارای اثرات ضد میکروبی بر علیه باکتری استافیلولکوس اورئوس بوده که این نتایج با تحقیق حاضر یکسان است. (Emin, 2004) فعالیت ضد میکروبی *Micromeria cilica* بر روی چند باکتری و یک مخمر به عنوان عوامل به وجود آورنده عفونت در انسان نشان داد که به طور کلی انسان این گیاه دارای خواص ضد میکروبی می‌باشد در این تحقیق نیز هر دو نوع عصاره متنالوی و اتنالوی این گیاه دارای اثرات ضد میکروبی بودند که با نتایج امین همسویی دارد. تحقیقات بوناتریو و همکاران در سال ۲۰۰۷ بر روی گیاه *Thymus capitatus* نشان داد که گونه مذکور علاوه بر فعالیت آنتی اکسیدانی دارای اثرات ضد میکروبی بر روی باکتری‌های باسیلوس سراوس گونه سالمونلا، لیستریا اینوکوا،^۴ سوش استافیلولکوس اورئوس و یک شکل مقاوم اس اورئوس می‌باشد که خصوصیات ضد میکروبی با آنتی بیوتیک مصنوعی مقایسه گردیده و فعالیت های آنتی باکتریال بالاتر در مراحل گلدهی و پس از گلدهی مشاهده گردید که با نتایج حاصل از این پژوهش همسویی دارد. تحقیقات به عمل آمده (karman et al., 2001) که بر روی هفت باکتری گرم مثبت و یک باکتری گرم منفی با استفاده از روش دیسک و حداقل غلظت باز دارندگی در گیاه *T. carmanicus* صورت گرفت، نشان داد که فعالیت ضد میکروبی حدود ۱۵mg/ml-۵٪ می‌باشد. همچنین فعالیت ضد میکروبی بر روی ۲ باکتری باسیلوس سابتیلوس و پزودomonas، آئرو زینوزا بشترین حد را داشته است. نتایج این پژوهش نشان داد بشترین اثر ضد باکتریایی بر علیه اشرشیاکلی به ترتیب مربوط به نورفلوکساسین، سفازولین، جنتامایسین، عصاره اتنالوی و متنالوی با غلظت ۱۰۰ و کمترین اثر ضد جیاکتریایی مربوط به پنیسیلین، عصاره متنالوی

ماده موثر اصلی این گونه‌ها شناخته شد که نتایج حاصل از این پژوهش نیز با نتایج (Maria, C. Rota et al., 2008) همسویی دارد.

تفسیر نتایج حاصل از اثرات ضد باکتریایی عصاره *Thymus eriocalyx*

هر دو نوع عصاره اتنالوی و متنالوی این گیاه دارای اثرات ضد میکروبی بر روی باکتری‌های گرم مثبت استافیلولکوس اورئوس و گرم منفی اشرشیاکلی و سودوموناس آئروژینوزا بود و بشترین تاثیر را عصاره اتنالوی با غلظت ۱۰۰ بر روی باکتری گرم منفی اشرشیاکلی (قطر هاله عدم رشد ۱۰/۶۸ میلی متر) داشت. همچنین عصاره متنالوی در غلظت‌های پایین‌تر بر روی باکتری گرم مثبت استافیلولکوس اورئوس موثر بوده در حالی که همین عصاره در غلظت‌های بالا (۱۰۰٪) بر روی باکتری‌های گرم منفی اشرشیاکلی و سودوموناس آئروژینوزا تاثیرداشته است. در بررسی به عمل آمده توسط میرزا و همکاران بر روی خواص ضد *S. sclarea*, *S. officinalis* مشخص شد که عصاره‌های آبی این گیاهان با روش اندازه‌گیری قطر هاله مهار رشد، تنها بر باکتری *S. aureus* اثر باکتری کشی داشته اما عصاره‌های متنالوی این گیاهان بر روی همه باکتری‌ها و برخی قارچ‌های مورد آزمایش اثر مهار شده داشتند. عصاره‌های متنالوی در مرحله زایشی گیاه خواص ضد میکروبی داشتند و حداقل غلظت بازدارندگی برای عصاره‌های متنالوی بر باکتری‌ها حدود ۵۰mg/ml است. در پژوهش حاضر مشخص شد کمترین اثر باکتریایی مربوط به عصاره متنالوی با غلظت ۸۰، نورفلوکساسین، اتنالوی و متنالوی می‌باشد که با نتایج (karman et al., 2001) مطابقت دارد، همچنین اثرات باکتریواستاباتیکی قوی انسان برخی از گیاهان تیره نعناع از جمله *Thymus revolutus* را بر روی باکتری گرم مثبت استافیلولکوك طلایی نشان دادند. در تحقیق ایشان

در پایان می‌توان گفت در بررسی عرضی، ساقه جوان گونه‌ی *Teriocalyx*, به شکل چهارگوش بود و در گونه‌های مسن ساقه‌ها مدور و پوشیده از کرک بود. بر روی اپیدرم کرک‌های ترشحی از نوع پایه کوتاه یا پایه بلند و ساده و کرک‌های غیر ترشحی فراوان از نوع پوششی و ساده مشاهده شد که از رشتلهای دو یا سه سلولی تشکیل شده بودند. تیمول با بیشترین درصد (۴۲/۶۰ درصد)، کارواکرول ۳۲/۳۳ و گاما ترپین نن ۳ درصد جزء ترکیبات شاخص گونه‌ی *T. eriocalyx* می‌باشند. همچنین بررسی‌های میکروبی نشان داد که هر چه میزان اثر میکروبی انسانس بیشتر باشد قطر هاله میکروبی نیز بیشتر می‌شود و اثر ضد باکتریایی آن بیشتر می‌شود.

با غلظت‌های مختلف ۸۰، ۶۰، ۲۰، ۴۰، اتانول و متانول می‌باشد که با نتایج مطالعه (karman etal., 2001) مشابه است. در تحقیقی که توسط (Maria, C. Rota etal., 2008) بر روی، سه گونه آویشن بانام‌های *Thymus Thymus hyemalis vulgaris* و *Thymus vulgaris* صورت گرفت فعالیت ضد میکروبی سه گونه برای کنترل رشد و بقاء ۱۰ میکروارگانیسم بیماری‌زا مورد بررسی قرار گرفت و نتایج حاصل نشان داد که ترکیبات موثره سه گونه‌ی مذکور دارای خصوصیات ضد میکروبی بوده و منبعی بالقوه از اجزای ترکیبی آنتی باکتریال برای صنعت تغذیه می‌باشند در این تحقیق اثر آنتی بیوتیک نیز بررسی شد که اثر نورفلوکساسین به جز بر روی باکتری استافیلوکوکوس اورئوس بر روی سایر باکتری‌ها از عصاره‌های اتانولی و متانولی بیشتر بود که با نتایج حاصله همسویی دارد.

منابع

امید بیگی، ر. ۱۳۷۶. رهیافت‌های تولید و فرآوری گیاهان دارویی. انتشارات آستان قدس رضوی.

حسینی بمود، غ.، ح. ظریف کتابی، ا. باریاب و م. دشتی. ۱۳۸۴. بررسی اکولوژی و پراکنش گیاه انسان‌دار در استان خراسان. مجموعه مقالات همایش ملی توسعه پایدار گیاهان دارویی، مشهد مقدس، ۵-۷ مرداد: ۷۷.

دوازده امامی، س.، مجnoon حسینی، ن. ۱۳۸۷. زراعت و تولید برخی گیاهان دارویی و ادویه‌ای. انتشارات دانشگاه تهران، ص ۲۴۱.

زرگری، ع. ۱۳۷۵. گیاهان دارویی. انتشارات دانشگاه تهران، جلد اول، چاپ ششم.

فکور، م.، ع. علامه، رسولی. و م. مظاہری. ۱۳۸۶. فصلنامه علمی پژوهشی تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران جلد ۲۳، شماره ۲، صفحه ۲۶۹-۲۷۷.

کشفی بناب، ع. ر. ۱۳۸۹. مزیت نسبی اقتصادی کشت و تجارت گیاهان دارویی در ایران و ارزش آن در بازارهای جهانی. بررسی‌های بازرگانی، ۸(۴۴) : ۷۸-۶۷.

متقی نژاد، س. ع.، س. محرابی، ف. نعمت‌الهی، ک. لاریجانی و آ. عطوفی. ۱۳۸۹. شناسایی ترکیبات موجود در روغن انسانس گل و برگ گیاه *Sumbucus ebulus* L. با استفاده از طیف سنجی GC و GC/MS. مجله علمی پژوهشی گیاه و زیست بوم: ۶(۲۲): ۵۳-۶۴.

میرزا، م.، و سفیدکن، ف. ۱۳۷۸. انسان‌های صنعتی. انتشارات وزارت جهاد سازندگی، جلد اول، چاپ اول.

هی، ر.، و واترمن، پ. ترجمه بقالیان، ک. و نقدي باري، ح. ۱۳۷۹. گیاهان انسان‌دار. انتشارات نشر اندرز، چاپ علامه طباطبایی.

Adams, R. P. 2004. Identification of Essential Oil Components by GasChromatography/Quadrupole Mass Spectroscopy. Allured Publishing Corporation, Carol Stream, 456p.

Baran, P., C. Ozdemir and K. Aktas. 2008. Morphological and anatomical properties of *Salvia argenteal*, Research. *journal of agriculture and biological sciences*, 4(6), 725-733.

Buyisile, M. 2009. Morphological and Chemical Composition of the essential oil of the leaf of *Schistephium heptalonium*. *African journal of biotechnology*, 8(8), 1509-1519.

Davies, N. W. 1990. Gas chromatographic retention indices of monoterpenes and sesquiterpenes on methyl silicon and carbowax 20M phases. *Journal of chromatography*, 503(1): 1-24.

Gersbash, P.V. 2002. The essential oil secretory structures of *Prostanthera ovalifolia* (Lamiaceae), Annals of Botany, 89, 255-260.

Karaman, S., M. Digrak., U. Ravid., A. Ilcim. 2000. Antibacterial and antifungal activity of the essential oil of *Thymus revolutus* Celak from Turkey. *Journal of Ethnopharmacology* 76(2001) 183-188.

Maria, C. Rota., H. Antonio., M.M. Rosa., A.S. Jose., J.J. Maria. 2008. Antimicrobial activity and chemical composition of *Thymus vulgaris*, *Thymus zygis* and *Thymus hymalis* essential oils, Food control. 19, 681- 687.

Emin D. 2004. The Constituents of essential oil and invitro antimicrobial activity of *Micromeria cilica* from Turkey Food chemistry, Volum 75, 459-463.

Miguel, G., M. Simoes., A.C. Figueiredo., J.G. Barroso., L.G. Pedro and L. Carvalho. 2004. Composition and antioxidant activities of the essential oils of *Thymus mastichina*, Food chemistry 86, 183-188.

Nejad Ebrahimi, S., J. Hadian., M.H. Mir Jalili., A. Sonboli and M. Yousefzadi. 2008. Essential oil composition and antibacterial activity of *Thymus caramanicus* at different phonological stages, Food chemistry 110(2008) 927-931.

Nickavar, B., F. Mojab and R. Dolat-Abadi. 2005. Analysis of the essential oils of two *Thymus species* from Iran. Food chemistry 90- 609-611.

Safaei-ghomi, j., h. ebrahimabadi., A. Djafari-Bidgoli and Z. Batooli. 2009. Gc/ms analysis and invitro antioxidant activity of essential oil and methanol extracts of *Thymus caramanicus* jalas and its main constituent carvacrol, Food chemistry 115- 1524-1528.